

Sant'Egidio: na gebed naar de mensen toe

In de jaarreeks 'Armen ontmoeten' in 'Op Tocht' mag de gemeenschap van Sant'Egidio niet ontbreken. Deze wereldwijde gemeenschap van christenen zet zich vanuit het Evangelie in voor de armen en voor de vrede. Dat samen bidden en doen was de inspiratie voor de gemeenschap die samenkwam in het gelijknamige kerkje in de wijk Trastevere in Rome, waar Sant'Egidio in 1968 ontstond. Van daaruit breidde de gemeenschap zich uit naar andere steden en landen. Momenteel zijn ruim 60.000 mensen in meer dan 70 landen actief. Hilde Kieboom is de voorzitter van Sant'Egidio België en Nederland; in het Aartsbisdom Utrecht is Sant'Egidio in Utrecht en vooral ook Apeldoorn actief. In die laatste plaats is diaken Ronald Dashorst één van de stuwende krachten.

Het waren Liesbeth en Jan van Spaendonck (die aan de wieg stond van de catechesereeks 'Geloven Nu') die Dashorst op het spoor van Sant'Egidio brachten. "Ze woonden destijds aan de overkant van de straat in Deventer. Met name Liesbeth zei meermalen tegen me dat ik het boek 'Christen zijn in deze tijd'

van Hilde Kieboom moest lezen. 'En ga eens naar Antwerpen!' spoorde ze me aan. Ik stelde het uit, maar toen ik naar Apeldoorn verhuisde, las ik het boek en was meteen onder de indruk." Het is de combinatie van gebed, de Schrift en het doen die Dashorst mooi vindt: "Jesus ging ook zo te werk: eerst het gebed en dan naar de periferie: naar de melaatsen, de lammen, de blinden. Dat is het verhaal dat we in navolging van Hem ook in deze tijd willen leven."

Eén van de activiteiten van Sant'Egidio in Apeldoorn is de kledingbank, die in een grote behoefte

voorziet. Deze werd op 2 september 2016 feestelijk heropend op de huidige locatie door kardinaal Eijk, Hilde Kieboom en wethouder Johan Kruihof. Als Dashorst vertelt hoe belangrijk nette kleding is voor de waardigheid van mensen en zeker ook jongeren, komt bij mij een jeugdherinnering boven: Na de voetbaltraining zag iemand dat aan de spijkerbroek van Edwin, toch al een buitenbeentje, stukken stof waren genaaid. Huisvlucht van zijn alleenstaande moeder zodat de broek wat langer meekon. En hoewel we geen rotjongens waren, werd er toch gewezen en gelachen. Edwin verliet nog sneller dan anders de kleedkamer.

Dashorst: "Dat is precies waarom de kledingbank zo belangrijk is. We zijn streng in de selectie van de kleding en ondergoed is sowieso nieuw. Onder de gasten is een groeiende groep kinderen en dat

is stuitend om te constateren. Wij kunnen ervoor zorgen dat zij er netjes uitzien. Anders ben je al snel afgeschreven, qua kleding en vervolgens op andere vlakken. Dat deed Jezus eveneens: mensen die uitgestoten waren en in de periferie verkeerden in het midden plaatsen. Dat

willen wij ook doen, zeker voor kinderen. Onze boodschap is: je hoort erbij. Zoals Christus zei: Als je een kind in je midden opneemt, neem je Mij op." "Het is dankbaar werk. Het aantal gasten groeit, we zien meer mensen met een baan die er financieel doorheen zakken. Ik weet niet of er meer armoede is of dat onze kledingbank bekender is geworden. Laatst kwamen zelfs twee Armeense vrouwen te voet uit de andere kant van de stad naar de kledingbank." Kleding verstrekken is niet de enige functie, vertelt Dashorst. "Ook het gesprek met mensen die kleding afgeven van hun overleden partner of ouder is belangrijk."

De kledingbank krijgt steun van maatschappelijke organisaties. Zo hebben de Apeldoornse Lions de kledingbank 'geadopteerd' en er is een reële kans dat het pand met subsidie van de gemeente gekocht kan worden. "Dat zou geweldig zijn, ook voor de continuïteit."

Sant'Egidio in Apeldoorn heeft tevens het Straatteam, dat met de bakfiets koffie, thee, brood en soep uitdeelt aan dak- en thuislozen. Het is een verlengde van de wekelijkse Franciscustafel, waar behalve gratis maaltijden menselijke nabijheid, luisterbereidheid en respect centraal staan. Samen met de Emmaüsparochie zet Sant'Egidio zich in Apeldoorn ook in voor de vluchtelingen in de stad. Bijvoorbeeld met taallessen en de begeleiding naar werk. "Sant'Egidio is hier verweven met de parochie, dat is fijn. We organiseren vieringen met de vluchtelingen, deels in het Arabisch. Daarna ontmoeten we elkaar. Dat is belangrijk, want het zijn echt familiemensen, van wie een deel van het gezin vaak in Syrië of een ander land woont. Daarnaast verzorgen we maandelijks Bijbelles voor de kinderen – dat zijn ze gewend in hun land van herkomst. Zo krijgen ze een plek binnen de parochiegemeenschap en kunnen ze meedraaien. Met Irakese vrouwen zijn we een School voor de Vrede gestart en er is een naaiatelier bij de kledingbank. Er wordt nagedacht over een moestuin en een repair café. De activiteiten breiden zich vanzelf uit en dat is goed om te zien."

Deze zomer organiseerde Sant'Egidio Apeldoorn voor vijftig vluchtelingen uit Syrië en Irak een week vakantie naar Texel. Dankzij crowdfunding en subsidies konden gezinnen voor 150 euro all-in mee. Een naglunderende Dashorst: "Het was de vraag van de vluchtelingen zelf om met elkaar op vakantie te gaan. Toen ik vroeg waar ze heen zouden willen gaan, was meteen het antwoord: 'Naar het strand!'. Het was geweldig. Alle leeftijden waren vertegenwoordigd. Ze bloeiden op en maakten

plezier. Ze zijn de oorlog ontvlucht maar konden nu hun zorgen even achter zich laten. We hebben samen gegeten, gezongen en gedanst. Iemand zei: 'Ik kan niet geloven dat ik mij weer zo blij kan voelen.' Dat vond ik ontroerend om te horen."

Vieren is één van de pijlers waar Sant'Egidio op rust. Elke vrijdagavond komt de Apeldoornse gemeenschap samen in de Onze Lieve Vrouwekerk voor een gebedsdienst. Op de tweede vrijdag van de maand is dat een vredesgebed. "Daar worden actief ook de vluchtelingen bij betrokken. We branden kaarsen en het is steeds indrukwekkend als duidelijk wordt op hoeveel plaatsen er oorlog is," aldus Dashorst. Op de vierde vrijdag wordt gebeden voor de zieken, op de andere vrijdagen is het gebed voor de armen. "De liturgie is Nederlands, met zang op een Italiaanse melodie. Het doet Byzantijns aan – heel mooi."

Bekend is het jaarlijkse Gebed voor de Martelaren dat Sant'Egidio Apeldoorn in de Goede Week organiseert. Vertegenwoordigers van diverse kerken komen naar deze Vesperviering om vanuit de eigen traditie te bidden voor de christenen die in het voorbije jaar vanwege hun geloof zijn vermoord. Een ander initiatief is de school van het Evangelie, waar mensen bijeenkomen om zich met elkaar te voeden aan het Woord. Dashorst: "We stemmen zo af op de bron van waaruit we de armen nabij mogen zijn. Het is een beproefde manier van christen-zijn, zo is het vijftig jaar geleden in Rome gestart. Het heeft mijn leven verrijkt. Zeker ook de vriendschap die je sluit met mensen die je kent van de straat. Vluchtelingen hebben zo'n sterk geloof en zijn een enorme verrijking voor ons persoonlijk, voor de parochie, voor de samenleving. Ik ben onder de indruk van deze mensen die alles hebben opgeofferd om hier voor hun kinderen een toekomst op te bouwen."

door Roland Enthoven